

vundet, jeg vil antage 2—3 Mill. Kr., ved at den saakaldte Ekstraktionering af Syltesukker er betalt med Industrisukkerets Pris. Det er et Forhold, som har været kritiseret fra enkelte Husmødres Side. Tidligere havde man ogsaa Syltesukkeret til den billige Husholdningspris, men jeg mener, at det var fuldt berettiget at tage Industrisukkerpris, ikke blot fordi Staten kunde trænge til denne Ekstraandtægt under de daarlige Forhold, men fordi det i Virkeligheden er en Urimelighed, at Husmødre, der har Adgang til en Have og kan nyde godt af Bær og Frugter fra denne og sylte dem ned, skal have Sukkeret til denne Syltning billigere end de Husmødre, der ikke har Have, men maa købe færdiglavede Varer, som indeholder Industrisukker. Jeg mener, at hvis man vil stille Husmødre i By og paa Land ens og ikke give Husmødrene paa Landet en Fordel, var det ogsaa i den Henseende rigtigt og rimeligt, at Syltesukkeret betaltes med den høje Industrisukkerpris.

Men selvfølgelig, disse Midler, som er bragt i Anvendelse, har kun i meget ringe Udstrækning kunnet paavirke Resultatet. Kornloven og Sukkerordningen har under de nedadgaaende Priser og de svigtende Eksportmuligheder haft samme Skæbne. Der er egentlig kun den Forskel, at medens jeg ved Kornlovens Udarbejdelse og Fremsettelse tog udtrykkeligt Forbehold netop med Hensyn til disse Forhold, sævnedes et saadant Forbehold i den af det ærede Medlem Hr. Hauge udarbejdede og af det ærede Medlem Hr. Rode gennemførte Sukkerordning. Jeg fremsætter ikke disse Bemærkninger for at rette den mindste Brejdelser mod de to ærede Medlemmer for selve Sukkerordningen, men jeg henstiller til deres Overvejelse, at de i deres fortsatte Kritik af Kornlovens finansielle Beregninger ikke glemmer, at der er ogsaa noget, der hedder Sukkerordningen. Jeg ønsker slet ikke, at de skal ophøre med deres Kritik, den har utvivlsomt sin store Mission, ingen misforstaar de af Herrer. Jeg føler mig overbevist om, at Befolkningen paa rette Maade værdsætter de to ærede Medlemmers alvorsfulde Bekymringer og dybe Indignation over Kornlovens finansielle Resultat. Denne Kornlov var efter hele det Understøttelses-system, som de to ærede Medlemmer var Foregangsmænd for, og som de benytter enhver Lejlighed til at berømme, en Nødvendighed, en uundgaaelig Afviklingsforanstaltning, som flere Aars Lovgivningsarbejde paa dette Omraade forpligtede til. Er der nogen, der har ydet Bidrag til, at denne Kornlov kunde blive saa dyr som muligt, turde

det være de samme to ærede Medlemmer, der i Valgsommeren 1920 gennem en lidet ansvarspræget Agitation af al deres Evne søgte at fremkalde de mest vidtgaaende Krav til Brødprisen Nedsettelse og Nedsettelse af Priserne paa andre Levnedsmidler, og som, den Gang Lovforslaget blev fremsat, kun havde Ændringer af foreslaa, som alle uden Undtagelse, dersom de var blevet vedtaget, vilde have virket forøgende paa Kornlovens Underskud.

Vedrørende min Administration af Kornloven skal jeg for ikke at trætte Tinget med Gentagelser henviser det ærede Medlem Hr. Rode til de Oplysninger og den Sammenligning mellem de to sidste Kornlove, som jeg gav ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling i April Maaned. Jeg tror, det ærede Medlem ikke endnu rigtig har forstaaet disse Tal, og jeg henviser derfor det ærede Medlem til paa ny at gennemse dem.

Men har de nedadgaaende Eksportpriser medført store Udgifter for Statskassen baade til Sukker og Korn, saa har de til Gengæld medført den Fordel for Befolkningen, at Overgangen fra hele dette Statsreguleringssystem har kunnet foregaa paa en for Befolkningen lempelig, ja, næsten umærkelig Maade, og det er ikke noget uvæsentligt Forhold. Det er i alt Fald et Forhold, som jeg har set paa med stor Glæde, fordi jeg imødesaa Vanskeligheder netop ved denne Overgang.

Det eneste virkelige Lyspunkt her er dog det, at vi nu er naaet til fuld Afvikling og Afslutning af hele den radikal-socialistiske Ernæringspolitik. Socialdemokraterne roser sig stadig af deres store og gode Gerninger i de 7 Aar, de havde Magten, og de ynder at henpege paa, hvorledes de kunde styre baade Produktionen og Forbruget af de vigtigste Levnedsmidler inde fra den røde Bygning, og fra et socialistisk Standpunkt er dette vistnok ogsaa noget meget for tjenstfuldt; men jeg tror, at baade Befolkningen og Statskassen har faaet tilstrækkeligt af hele dette System. Hvorvidt nu dette System vilde have været afviklet, saafremt det ærede Medlem Hr. Rode endnu sad paa Ministerbænken under socialistisk Overtilsyn, turde maaske være noget tvivlsomt; men for alle Ikke-Socialdemokrater tror jeg, der er Grund til at glæde sig over, at denne Epoke nu med Sukkerordningens Udløb den 1. Oktober helt og fuldt er bragt til Afslutning. Jeg skal kun udtale Ønske om, at vi aldrig mere maa vende tilbage til lignende Foranstaltninger.

Maa jeg i denne Forbindelse gøre en Bemærkning til en Udtalelse af det ærede